

Nieuwsbrief #2 – 2022

Advocating Rights in South Asia

In maart was het eindelijk zover: we konden weer reizen! Na ruim twee jaar corona-pandemie was het weer mogelijk om partners en projecten te bezoeken in India. Zes medewerkers van Arisa hebben verschillende delen van India bezocht, met partners gesproken en projectbezoeken afgelegd. In deze nieuwsbrief een eerste indruk van deze reizen.

In deze nieuwsbrief

- Nationale bijeenkomst *Work: No Child's Business* in New Delhi
- Ervaringen uit india – Gine Zwart (*Programme Officer Business & Human Rights*)
- Marathon om aandacht te vragen voor de positie van meisjes
- Is de internationale mensenrechtenpraktijk koloniserend? – een lezing door dr. Laurel Fletcher
- Jaarrapportage 2021 Trustone
- Ontmoeting met regisseur Sushmit Ghosh van de veelgeprezen documentaire *Writing with Fire*
- Meer nieuws

Nationale bijeenkomst *Work: No Child's Business* in New Delhi

Van 29 tot 31 maart kwamen alle partners van het *Work: No Child's Business* (WNCB) programma bij elkaar in New Delhi, India. Voor het eerst in twee jaar konden alle partners elkaar weer zien en konden we praten over de voortgang van het WNCB-programma in Bihar, Rajasthan en New Delhi. Ook Arisa-directeur Sandra Claassen was hierbij aanwezig.

Het doel van de bijeenkomst was om een advocacy-agenda voor de komende tijd te bepalen. We zijn uitgekomen op de volgende drie prioriteiten: de '*learning loss*' die basisschoolkinderen hebben opgelopen na bijna twee jaar schoolsluiting; de Indiase kinderarbeidwetgeving die kinderen toestaat te werken in familiebedrijven; en maatschappelijk verantwoord ondernemen waarbij de overheid een rol kan spelen in de regelgeving richting bedrijven. Alle WNCB partners hebben voorbeelden uit de praktijk die de advocacy kunnen ondersteunen. Er zijn concrete afspraken gemaakt om dit de komende maanden verder op te pakken.

Tijdens een gezamenlijk diner spraken we ook met Wicher Slagter en Paulina Chomik van de Nederlandse ambassade in New Delhi. Zij gingen het gesprek aan met alle WNCB-partners over de activiteiten in Bihar, Rajasthan en Delhi en willen graag op de hoogte gehouden worden van de voortgang.

Ervaringen uit India - Gine Zwart – Programme Officer Business & Human Rights

Dit was mijn eerste reis voor Arisa: spannend! Het was heel intens en warm (40 graden!). De dagen waren gevuld met gesprekken, veel in de auto zitten, heerlijk eten, en prachtige kleuren en geuren. Ik heb regelmatig een traan moeten wegpinken.

Er zal me veel bijblijven van deze reis. Voorbeelden zijn de dorpen waarbij ruim 30 procent van de vrouwen op de leeftijd van 40 jaar al weduwe is geworden doordat hun mannen overleden zijn door ongelukken in de groeves of door silicose (stoflongziekte). Ook zagen we vrouwen die – dag in en dag uit - stukken steen van 40 kilo op hun hoofd dragen voor nog minder dan het minimumloon.

Wat me vooral zal bijblijven zijn de verhalen van de vrouwen uit Budphura (in Rajasthan). Zij stonden erop dat we niet weg mochten voordat ze met ons hadden gesproken over de prijs die ze voor hun werk krijgen. De vrouwen verdienen 1 Rupee (0,012 euro) per gemaakte/gebeitelde 'cobble' (een kassei). Ze kunnen per dag ongeveer 200 stenen maken en verdienen op een gemiddelde dag dus 200 Rupees - zo'n 2,24 euro. Het minimum dagloon in Rajasthan is 252 Rupees. Het gemiddelde dagloon van de vrouwen die we spraken valt daar dus ruim onder. Het bedrag van 1 Rupee per steen is de afgelopen zeven jaar hetzelfde gebleven, terwijl de kosten van het levensonderhoud in de afgelopen zeven jaar ongeveer met 60 procent is gestegen. Hierdoor zijn de vrouwen genooddaakt om iedere dag te werken en iedere dag meer stenen te beitel. Hun werkgever, die de gebeitelde kasseien doorverkoopt, zegt dat ook hij per verkochte krat stenen weinig verdient en de vrouwen daarom niet meer kan betalen. De exporteur zegt precies hetzelfde. Kortom: iedereen wijst naar boven, naar de internationale kopers van natuursteen uit India.

Onze partners, Manjari en Aravali, doen erg goed werk op de locaties die we hebben bezocht. Zij zorgen ervoor dat kinderen (terug) naar school gaan, maken arbeiders en anderen bewust van hun rechten met betrekking tot arbeidsomstandigheden (schaduw, water, toiletvoorzieningen, etc.) en lonen, en ondersteunen arbeiders bij het verkrijgen van toegang tot verschillende *schemes* (toeslagen) vanuit de overheid. Onder meer weduwen, wezen, gehandicapten en Covidpatiënten hebben recht op bepaalde toeslagen. Manjari en Aravali werken met mensen in de gemeenschappen en met arbeiders, en zoeken daarnaast ter plekke ook actief de dialoog op met alle actoren in de productieketen. Dat is mooi om te zien. Arisa brengt de internationale (Nederlandse en Vlaamse) kant van de productieketen zo goed mogelijk in kaart. Wij gaan met die actoren in gesprek, wat weer belangrijk is voor het lokale werk van Manjari en Aravali.

Marathon om aandacht te vragen voor de positie van meisjes

Op 26 maart organiseerde onze partnerorganisatie READ een hardloophwedstrijd in Sathyamangalam, Tamil Nadu, om aandacht te vragen voor de positie van meisjes. Ook Arisa-collega's Jelmer Mulder en Dieuwertje Heyil renden mee. "We werden om 5.30u opgehaald uit ons hotel en naar de start gebracht, waar de wedstrijd om 7u zou beginnen. Iedereen kreeg een shirt van de organisatie, gesponsord door lokale ondernemers. Om 7 uur klonk het startschot en ging een grote groep

mannen, vrouwen, jongens en meisjes op pad om rennend en lopend de 10 km te volbrengen. Iedereen werd enthousiast aangemoedigd door de vele mensen die langs het parcours stonden. Onderweg werd water uitgedeeld, want het was flink warm. We hebben zelf niet de volledige 10 km gerend, maar onderweg ook geholpen en anderen aangemoedigd. Iedereen kreeg een mooi certificaat en de winnaars kregen een geldprijs. Goed om te zien dat de positie van meisjes ruimschoots onder de aandacht werd gebracht! Achteraf kregen we nog een filmpje toegestuurd, van de uitzending op de lokale televisie. Ook daar was er aandacht voor de marathon en renden ook wij nog even door het beeld. Leuk!

Is de internationale mensenrechtenpraktijk koloniserend? – een lezing door dr. Laurel Fletcher

Op 10 maart organiseerde Arisa een lezing en aansluitende discussie voor Indiase en Nederlandse samenwerkingspartners door dr. Laurel Fletcher, professor aan de School of Law van de Universiteit van California in Berkely, Verenigde Staten. Aanleiding voor deze lezing was het artikel "*Decolonizing international human rights practice: reflections on the international human rights imaginary*" dat dr. Fletcher in februari 2022 publiceerde. Hierin reflecteert zij vanuit haar eigen ervaring op de praktijk van internationale mensenrechtenorganisaties en –activisten, en laat zien dat het belangrijk is om goed te luisteren naar de mensen die slachtoffer zijn geworden van mensenrechtenschendingen en wat hun behoeften zijn. Dit gebeurt niet altijd, waardoor er een ‘koloniserende’ werking kan uitgaan van internationaal mensenrechtenwerk. De prioriteiten van de lokale bevolking en organisaties krijgen soms te weinig aandacht, omdat andere ‘grotere’ mensenrechtenthema’s belangrijker worden geacht.

Het artikel zette ons als Arisa ook aan het denken. Luisteren wij wel genoeg naar onze partners? Drukken wij onze mening soms door om bepaalde thema’s internationaal te kunnen aankaarten, terwijl de lokale behoeftes anders zijn? We wilden hierover in gesprek met onze partners en daarom vroegen we dr. Laurel Fletcher om in een lezing haar artikel verder toe te lichten. We nodigden Indiase en ook Nederlandse samenwerkingspartners uit om hierover met ons in discussie te gaan. Na afloop van de lezing volgde een levendige discussie. Een van de partners benoemde dat in sommige situaties internationaal mensenrechtenwerk ook kan helpen om lokale problemen op de internationale agenda te krijgen, waarbij de rechten van Dalits als voorbeeld werd genoemd. De betrokkenheid van Dalits zelf is dan wel essentieel. Iemand anders benoemde dat we kunnen leren van succesvolle lokale mensenrechtenacties uit het verleden, en dat het daarom belangrijk is die niet te vergeten. Een conclusie waarmee de meeste deelnemers het eens waren is dat solidariteit de kolonisatie van mensenrechtenpraktijken kan verminderen, maar het is belangrijk om goed te blijven luisteren naar elkaar en met elkaar in gesprek te blijven. Arisa wil blijven reflecteren op dit thema en zal het ook blijven aankaarten in de samenwerking met lokale partners. Wij zijn er om hun mensenrechtenwerk te ondersteunen, niet om onze wil en ideeën op te leggen.

Jaarrapportage 2021 TruStone

Op 7 april werd de jaarrapportage 2021 van het TruStone initiatief gepubliceerd. Het laat zien dat de aangesloten Nederlandse en Vlaamse natuursteenbedrijven steeds meer inzicht krijgen in de herkomst van hun materialen. Dat is een stap in de goede richting, vindt ook Arisa, één van de maatschappelijke organisaties binnen TruStone. De komende tijd zal door contact en dialoog met

lokale partijen gewerkt worden aan meer inzicht in de arbeidsomstandigheden in de natuursteenketen. Dit inzicht is essentieel om mogelijke risico's met betrekking tot mensenrechtenschendingen te identificeren en aan te pakken. Lees [hier](#) het hele persbericht van Initiatief TruStone over de [jaarrapportage](#).

Ontmoeting met regisseur Sushmit Ghosh van de veelgeprezen documentaire *Writing with Fire*

In april spraken twee medewerkers van Arisa met Sushmit Gosh, een van de regisseurs van de veelbesproken documentaire *Writing with Fire*. In deze documentaire volgen de Indiase makers vier jaar lang de vrouwelijke journalisten van *Khabar Lahariya* - een krant die volledig wordt gerund door Dalit vrouwen in de Indiase deelstaat Uttar Pradesh. Deze vrouwen brengen met hun werk de verhalen van discriminatie en intimidatie richting Dalit vrouwen, inclusief zichzelf, aan het licht. Daarnaast ondersteunen ze vrouwen bij het strijden voor gerechtigheid, zoals bij verkrachtingen die niet worden opgetekend of onderzocht door de politie. *Writing with Fire* brengt duidelijk in beeld hoeveel en wat voor tegenwerking de Dalit-journalisten ondervinden bij het uitvoeren van hun werkzaamheden.

Tijdens de ontmoeting met de maker van *Writing with Fire* spraken we onder meer over de situatie van Dalits in India, de steeds kleiner wordende ruimte voor het vrije woord, en dat veel media in India gestuurd of beïnvloed worden door de Hindoe-nationalistische agenda. Ook hebben we gesproken over mogelijke samenwerking tussen het kantoor van *Khabar Layariya* in Bihar en het Work: No Child's Business programma daar.

De documentaire *Writing with Fire* werd de afgelopen maanden vertoond tijdens diverse internationale filmfestivals. In Nederland was de documentaire te zien tijdens het Movies that Matter festival, dat plaatsvond van 8 tot 16 april 2022, en tijdens het IDFA, afgelopen november. *Writing with Fire* kreeg veel internationale aandacht en was zelfs genomineerd voor een Oscar. Daarmee is het de eerste Indiase documentaire die een Oscar-nominatie ontving.

Writing with Fire is een enorm inspirerende documentaire, die hopelijk nog vaker te zien zal zijn in Nederland. Benieuwd geworden? Bekijk dan [hier](#) de trailer.

Meer nieuws

- **Cursus Amnesty International – Decoding Decent-Based Discrimination**

Amnesty International biedt een gratis online cursus aan, genaamd '*Decoding descent-based discrimination*'. De cursus, ontwikkeld door Amnesty International's *Racial Justice team* en *Human Rights Education team* in samenwerking met academische experts, helpt om meer te leren over discriminatie gebaseerd op afkomst en kaste. De cursus is beschikbaar in het Engels en is gratis te volgen – in je eigen tempo – via Amnesty's Human Rights Academy. Klik [hier](#) voor meer informatie over de cursus.

- **Rapport Business & Human Rights Resource Centre**

Het Business & Human Rights Resource Centre heeft onlangs een rapport gepubliceerd over de situatie van mensenrechtenverdedigers in de wereld. Het beeld dat het rapport schetst is somber en alarmerend, en geldt ook zeker voor mensenrechtenverdedigers in India.

Uit het rapport blijkt dat India in 2021 het gevaarlijkste land was voor mensenrechtenverdedigers die zich hard maakten voor situaties van arbeiders en in bedrijven, met in totaal 49 gerapporteerde aanvallen op mensenrechtenverdedigers. In totaal werden er, wereldwijd, tussen januari 2015 en maart 2021 meer dan 3800 aanvallen op mensenrechtenverdedigers geregistreerd die gerelateerd waren aan mensenrechtenschendingen in bedrijven.

Dit zijn onacceptabele aantallen. Benieuwd naar het rapport? Lees het [hier](#).

- **International Dalit Solidarity Network Jaarverslag**

Het International Dalit Solidarity Network (IDSN) heeft onlangs haar jaarverslag gepubliceerd. IDSN, waar Arisa onderdeel van is, werkt wereldwijd tegen kastediscriminatie. In het jaarverslag wordt onder meer Arisa's rapport *Seeds of Oppression* (dat in 2021 werd gepubliceerd) benoemd. Lees IDSN's complete jaarverslag [hier](#).

- **Persbericht Trustone**

De jaarrapportage van het TruStone initiatief is opgesteld. Uit de jaarrapportage blijkt dat aangesloten Nederlandse en Vlaamse bedrijven die zijn aangesloten bij het initiatief steeds meer inzicht krijgen in de herkomst van hun materialen. Hulp van lokale partijen moet eraan bijdragen om in de toekomst ook meer inzicht te krijgen in de arbeidsomstandigheden. Inzicht in productieketens is essentieel om mogelijke risico's met betrekking tot mensenrechtenschendingen te identificeren en aan te pakken. Lees [hier](#) het hele persbericht van Initiatief TruStone over resultaten uit de [jaarrapportage](#).
